

האפס נישד האמעות אל הרעיס הראשונים אל הבוקר, מה חסו לעשות בהם, ומה דוקא בהם בחרו חכ"ל לשל את ברכות השחר

הצעה לפתיחה: ניתן להתחיל את השיעור בהצגת התיאור המקורי של זמן ברכות השחר, ולשאול האם הם נוהגים כך (יש תימנים שמקפידים על כך), ומה היה קורה לו היינו פותחים כך את הבוקר? - לחילופין: לשאול איך נראית השעה הראשונה של הבוקר שלכם? איך הייתם רוצים שהיא תראה?

ישנן מספר מקורות בהן נלמד על פעולות שאין לעשות קודם תפילת שחרית (כפי שגם מובא בהרחבות).

1. המקור הראשון הוא עין אי"ה על ברכות נא, א: אל תטול חלוקך מיד השמש שחרית. הרב קוק זצ"ל נוגע בסיבה המהותית להוראה זאת:

א. כל פעולה גורמת לרושם במישור המידותי.

ב. הפעולות בבוקר גורמות לרושם משמעותי יותר.

ג. שורש המידות הטובות הוא הענווה. ומאידך, הגאווה. לכך בבוקר יש לפתח את חוש הענווה.

2. המקור השני הוא עין איה על ברכות י, ב. בדין הגמרא שאין לאכול קודם התפילה.

3. המקור השלישי - ליקוטי מוהר"ן על גישה נכונה בעבודת ה'. לחיות את ההווה במלואו.

4. המקור הרביעי - הדרך להתחיל את היום טוב מתחילה כבר מהשעה בה הולכים לישון. תודעה של "שיוויתי ה' לנגדי תמיד".

5. ברכות השחר יושבות על הרגעים הראשונים של היום. חז"ל חיברו את הפעולות היומיומיות שאנו עושים לעומק של תודעה, הודאה ושליחות.